

MEGHÍVÓ

A **Nógrád Megyei Múzeumi Szervezet**
tisztelttel meghívja Önt és kedves családját
2011. június 6-án 10.00 órára
a **Nógrádi Történelmi Múzeumba**
(Salgótarján, Múzeum tér 2.)

FARKAS ZSUZSA

képzőművész

LOVAGREGÉNY

című

kiállításának megnyitójára.

Köszöntőt mond: **Dr. Szirácsik Éva**
megyei múzeumigazgató

A kiállítást megnyitja: **Shah Gabriella**
művészettörténész

Közreműködnek a Mackóvár óvodásai.

Fenntartónk a Nógrád Megyei Önkormányzat.

www.nograd-muzeumok.hu

Szeretettel köszöntöm a kedves vendégeket!

Egyszer volt, hol nem volt, az Üveghegyen innen, a Dunán túl élt egy picike lány. Úgy hívták, hogy Zsuzsika. Kacsalábon forgó emeletesházban lakott, mely mindig arra fordult és anynyit, amennyit a Föld a saját tengelye körül, s amennyit a Nap körül. Nappal és éjjel, tavasszal és télen. Ez a picike lány, minden nap leült az asztalához, és megrajzolta életének eddigi történetét. A kiskirálylány feltette a koronáját, melyen a nap sugarai csak úgy vakítottak, s kinézett várkastélyának erkélyén – ami valójában már ugye tudjuk, egy lakótelepi emeletesház volt – s rajzba öntötte, amit látott: a több lóerős autó helyett paripán száguldó királyfit, a szomszéd

király lányát, ahogy hintón iskolába viszik, a szemközti zöldséges helyett kirakodó vásárt, ahol mézeskalácsot árulnak és látta, hogy a várkertben fiatalok romantikáznak, és azt is látta minden nap, ahogy a krumplilány a macskáját sétáltatja. És látta a talán a nem is olyan félelmetes sárkányt, aki még a páncélos lovagtól is megvédi a csigát.

De a több, mint 1001 éjszaka a kacsalábon forgó várban nagy dolgokat is hozott a kis királylány számára: megfigyelte, hogy minden éjjel más csillagok kacsintanak be a szobájába. Megleste a Nap és a Hold szerelmét, és megfejtette, hogy miért esik az eső.

Csak egy valamit nem tudott: hová tűnnek ősszel a falevelek? Gondolkodott, gondolkodott, sok-sok iskolát kijárt, míg rájött, hogy a válasz: pofonegyszerű: ősszel a leveleket kis ördögök viszik a föld alá, s különböző módon hasznosítják azt, s télen ezért kopár minden.

Aztán ahogy elteltek az évek, a kislányból felnőtt lett és a koronáját már a műveire tette fel: gyermekkori emlékei, fantáziaképei pedig magánmitológiává alakulnak. Felnőttként már hogy is árulhatná el azt, hogy ő még mindig hiszi, hogy az eső akkor esik, amikor a tündér sír? Hiszi, hogy a hegyek táncolnak? Viszont bátran elmondhatja, hogy hisz a barátságban, a harmóniában, bármilyen nehéz is ez a 21. században.

Farkas Zsuzsa teremtéstörténetei elbeszélik a világ létrejöttét és lefolyását. Elbeszélik a Nap és a Hold szerelmét, melyet a nyugati szél fiú megkavar. De a két szerelmes bízik a barátságban, melyet a manók és tündérek képviselnek, s képletbe öntik a szív dolgait. Hiszen ők már kezdettől fogva tudják, hogy ha csak a nyugati szél eszméi hódítanak tért a birodalomba, akkor elhervadnak a virágok, elvesznek a hagyományok, a globalizáció, a versenyszellem és fogyasztás lesz az uralkodó. De ahogy a mesében az lenni szokott, minden jó, ha a vége jó.

Ugyanilyen boldog végre számíthatunk a liliputi sárkányölő című képpel is. Reméljük, a nyugati szélfi demokratikus eszméjét képviselő páncélos lovagot, katonát sem irányítják tovább már hadba a nekünk sárkány képében felmutatott, virágzó és kincsekkel teli keleti városok, országok ellen. A liliputi sárkányölőt talán az igazi hétfejű, az egész világot rettegésben tartó, királylányrabló szörnyeteg ellen fogják hadba küldeni.

Farkas Zsuzsa nyughatatlan, élénk fantáziáját csábítja a mesevilágban zajló sokszínűség, humor, bölcsesség jellemzi, a mese játékos-bölcs életharmóniája.

Farkas Zsuzsa tudja jól, hogy a mesevilág ürügyén nem lehet bármit lerajzolni, sem a gyermekeknek, sem a felnőtteknek. Hiszen ez egy olyan kor, amikor a felnőtteknek is szükségük van arra, hogy bizony tudják a jó elnyeri jutalmát, a gonosz pedig a méltó büntetését.

Köszönöm figyelmüket, a kiállítást megnyitom.